

Т. Колевъ

Отъ огнището до електрическата лампа

Едно време хората, въ села и въ градове, започвали да работятъ на разсѣмване и свършвали при залѣзъ слънце. Рано лѣгали да спятъ и рано ставали. Особена нужда отъ лампи не се чувствувало. Ала когато се развила промишлеността и търговията, когато се появили голѣмитѣ работилници и фабрики и станало нужда денѣтъ да бѣде по-дълъгъ, а нощта по-къса, тогава се почувствувала нужда отъ лампи, които да даватъ евтина и силна свѣтлина. Такива лампи сега ние виждаме да блестятъ въ всички голѣми градове и по-голѣми села, гдето освѣтлението се получава отъ електричество.

Но както едно село не се превръща изведнажъ въ голѣмъ фабриченъ градъ, така и нашата електрическа лампа си има дълга редица прадѣди и своя история.

Нека разкажемъ накратко тая история.

Преди хилядо и петстотинѣ години на мѣстото на сегашния Парижъ (съ около 5 милиона население) се намирало мръсното и кално градче Лютеция, отъ единия до другия край отъ дървени кжшурки, покрити съ слама и керемиди.

Ако бихме влѣзли въ една отъ тѣзи кжщи, бихме видѣли огънь, разположенъ въ срѣдата на единствената стая, съ отворъ на покрива, за да излиза димѣтъ.

Това първобитно огнище служило на хората по онова време и за лампа, и за готварска машина, и за печка.